

جنبه فراقانونی و پنهان رژیم

۸ بهمن ۱۴۰۲ ساعت ۱۸:۲۷

بر اساس این قدرت پنهان، قوای سه گانه کشور در عمل منقادِ کامل شاه بودند. پادشاهی برترین نهاد و مرکز تمامی قدرت‌ها بود و هرگز مورد تعرض قرار نمی‌گرفت.

قدرت سیاسی شاه دو جنبه داشت. یک جنبه پنهان و یک جنبه آشکار. منظور از جنبه پنهان اعمال قدرت دیکتاتوری به روشی پنهان بود. به گونه‌ای که کمتر کسی متوجه آن بود:

«در فراسوی چهره قانونی رژیم شاه که بر مبنای قانون اساسی زمان مشروطیت البته با اصلاحات و متمم‌ها بود قدرتی پنهان و فراقانونی وجود داشت. بر اساس این قدرت پنهان، قوای سه گانه کشور در عمل منقادِ کامل شاه بودند. پادشاهی برترین نهاد و مرکز تمامی قدرت‌ها بود و هرگز مورد تعرض قرار نمی‌گرفت. تمامی ساز و کارهای کنترلی موجود در ایران برای حفاظت از رژیم و در رأس آن شخص شاه به کار گرفته می‌شد. پادشاه ایران در دوران حکومت خویش، قدرت خود را بر تمامی زوایای حیات سیاسی - اجتماعی و اقتصادی کشور می‌گستراند. هدف نهایی او تضمین بقای سلطنت است. او مرکز تمامی قدرت‌های سیاسی و اقتصادی است محمدرضا شاه چهره محوری رژیم حضوری فعال در همه جا دارد...»

منبع: حمیدرضا ملک‌محمدی، از توسعه لرزان تا سقوط شتابان: توسعه اقتصادی، نظامی و بی‌ثباتی سیاسی رژیم پهلوی دوم (۱۳۵۷-۱۳۴۷) تهران، مرکز اسناد انقلاب اسلامی، ۱۳۸۱، صص ۲۰۹-۲۱۰

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/49492/رژیم-پنهان-فراقانونی-جنبه>